

De nieuwe wereld 1.5

Beste lezer, Het is 13 april 2025. Ik woon in een duurzame woongemeenschap in de natuur in het Zuiden van Portugal. Er wonen ongeveer 40 mensen, jong en oud. Ieder heeft zijn eigen tiny huisje, veelal van leem, met een keukentje. We delen een composttoilet met een viertal mensen en een douche op zonne-energie met z'n 8en. We hebben een groot voedselbos en een fermenteerkeuken. Iedereen is vrij om gezamenlijk te koken en eten of in je eigen tiny huisje. Iedereen neemt verantwoordelijkheid voor zijn eigen emoties. Daar worden we steeds beter in omdat we ook gezamenlijk wekelijks oefenen in het (h)erkennen van gevoelens en behoeften. Emotionele hygiëne is heel belangrijk want we weten dat we door meer contact te hebben met wat er in onszelf leeft, we ook meer compassie kunnen hebben voor wat er in de ander leeft. Door de jaren heen hebben we kunnen zien hoe meer we emoties op een kwetsbare manier van onszelf kunnen en durven laten zien, hoe meer veiligheid we voor onszelf en anderen creëren en hoe meer we bereid zijn bij te dragen aan het welzijn van de hele gemeenschap. Ik voel me door deze authentieke kwetsbaarheid gezien en gewaardeerd in onze gemeenschap en heb er veel plezier in ook anderen te steunen en te inspireren. We hebben ook veel contact met naburige gemeenschappen waarmee we boomplant weekenden en andersoorts festivals organiseren. Via internet staan we in contact met gemeenschappen over de hele wereld. Er wordt op deze manier veel kennis uitgewisseld. Bij tegenslagen op alle gebieden kan ik/kunnen we bij onze gemeenschap, burende gemeenschappen of het werelds netwerk van gemeenschappen terecht. Na de Corona crisis heb ik het geluk gehad gelijkgestemde mensen te ontmoeten die het anders wilde, die niet meer meewilden in de 9tot5 economie en waarin het gaat om jezelf groot te houden en aanzien te verwerven zodat je het idee krijgt geaccepteerd te worden. Gelukkig is die kapitalistische economie waar veel gebaseerd was op schijnbare groei, daarna verder afgebrokkeld. Gelukkig dat de valse macht van de banken is ontmaskerd en dat mensen creatief genoeg zijn gebleken om alternatieve uitwisselingsystemen te bedenken die gebaseerd zijn op gelijkwaardigheid en uitwisseling en niet op verwerving en uitbuiting. De coronacrisis heeft mij vooral geholpen duidelijk te maken dat veel mensen het anders wilden en dat er online platformen ontstonden waar die mensen elkaar ontmoeten. Dit was de basis voor de wereld waarin ik nu leef.